

Til hr. Eyvind Vesselbo må jeg sige, at vi ønsker, og det er der også givet udtryk for i vores bemærkninger til vores beslutningsforslag, at forbedre den statistik, der danner grundlag for at kunne diskutere teaterpolitik.

Det skal så være mit svar til det om belægningsprocenter, for vi mener som sagt ikke, at det grundlag, der på nuværende tidspunkt er for at vurdere det, er godt nok. Derfor mener vi, at der er brug for at kigge på området, og det kan vi så kun gøre ved at gøre det bedre fremover.

Kl. 15.10

Omkring konkurrencen: Nej vi mener ikke, at teateret bliver dårligt ved, at der er konkurrence mellem teatrene, men vi er opmærksomme på den problemstilling, der handler om underholdningsteater, altså teater, som jeg nævnte før i et tidligere spørgsmål, som ikke er teater, der er udviklet af instruktører, forfattere osv., men som er et færdigt koncept, som er fuldkommen ens, om det spilles i den anden del af verden eller herhjemme.

Der er det, at vi gør en forskel og siger, at de må klare sig selv på kommercielle vilkår, hvormod de andre dele af teaterverdenen har brug for offentlig støtte, for at vi kan sikre alsidighed og kvalitet.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg har lige et opklarende spørgsmål til en formulering, der er i bemærkningerne. Der står:

»Teatret har en samfundsmæssig og velfærdsoekonomisk betydning og funktion. Det er nødvendigt at sikre eksistensen af de teatre, der opfylder denne funktion.«

Jeg må sige, at mig minder det lidt om den rolle, man tiltænkte teatrene i Østlandene. Jeg håber meget, at jeg tager fejl, men jeg vil da godt have uddybet den her formulering, og så vil jeg meget gerne bekræftes i, at jeg tager fejl i, at det er den rolle, man har tænkt sig.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg får lyst til at gentage et enkelt afsnit fra den tale, jeg startede med at holde, for jeg må klart afvise den påstand, at der skulle ligge sådanne bevæggrunde bag vores ønske om at støtte teaterlivet.

Vi siger klart og tydeligt: »Kulturel aktivitet er med andre ord en vigtig faktor i folks vilje til omstilling og nyskabelse.« Det kan man jo ikke

ligefrem sige, at der har været tale om i den østlige del af Europa.

Der står også, at erhvervslivet også har forstået, at impulser fra kulturlivet kan være en vigtig drivkraft for virksomhedernes vækst og udvikling. Og jeg kan fortsætte: og for samfundets udvikling.

Dermed mener jeg i og for sig, at jeg har svaret på spørgsmålet.

Louise Frevert (DF):

Lige siden den nye regering tiltrådte, har der været diskussion om teaterabonnementsordningen. Under sidste finanslov lykkedes det bl.a. på grund af Dansk Folkeparti at redde teaterabonnementsordningen.

Det forslag, som Socialdemokraterne fremsætter i dag, er da også yderst sympatisk. Forslaget har dog for mange løse ender, bl.a. er hele forslaget lagt an på, at der skal være en central styrelse, og at kompetencen skal varetages af amterne.

I øjeblikket arbejdes der på en struktur for amternes fremtid, og alene derfor synes jeg, at det vil være en diskrepans i forhold til en centralt styret teaterabonnementsordning. Det er nemlig den eneste demokratiske støtteordning, som vi i virkeligheden har i Danmark, for det er nemlig teaterbrugerne, der får støtten.

Vi mener også i Dansk Folkeparti, at der skal findes en løsning på teaterabonnementsordningen, og jeg kan ud af korrespondancen se, at Teatrenes Koordineringsudvalg den 28. februar har sendt en status for Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab om abonnementerne.

Det er en vigtig pointe i dette notat, at man forkludrer, at de teatre, som i dag direkte eller indirekte har gavn af abonnementsordningen, ikke er sammenlignelige. Det er netop hele pointen.

Det er også derfor, at vi på nuværende tidspunkt ikke er helt enige, idet Socialdemokraterne fremturer med, at teaterpublikummet i Danmark stadig er elitært.

Det synes jeg er meget stærke ord, fordi der i princippet har været mulighed for at bryde med dette igennem de sidste 10 år, hvor Socialdemokraterne selv har siddet ved magten og har påberåbt sig, at de har gjort alt, hvad der stod i deres magt, for at gøre teaterforestillinger tilgængelige for alle.

Desuden er der alt for få forklaringer i bemærkningerne til forslaget om, hvordan teatergængernes frekvens er. Det er brudstykker taget